

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, iż nie wydając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu dostosowania się do dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię oraz zmieniającej dyrektywę Rady 92/42/EWG, oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 96/57/WE i 2000/55/WE⁽¹⁾ bądź w każdym razie nie powiadamiając Komisji o tych przepisach, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin do przetransponowania dyrektywy 2005/32/WE do prawa krajowego upłynął w dniu 10 sierpnia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 22.7.2005, s. 29.

Skarga wniesiona w dniu 13 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-170/09)

(2009/C 153/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Peere i P. Dejmek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu⁽¹⁾, a w każdym razie nie informując o nich Komisji, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciężącym na niej na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2005/60/WE upłynął w dniu 15 grudnia 2007 r. Tymczasem pozwana do dnia wniesienia niniejszej skargi nie przyjęła jeszcze wszystkich przepisów niezbędnych do transpozycji lub w każdym razie nie poinformowała o nich Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309, s. 15.

Skarga wniesiona w dniu 13 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-171/09)

(2009/C 153/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Peere i P. Dejmek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Komisji 2006/70/WE z dnia 1 sierpnia 2006 r. ustanawiającej środki wykonawcze do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do definicji „osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne”, jak również w odniesieniu do technicznych kryteriów stosowania uproszczonych zasad należytej staranności wobec klienta oraz wyłączenia z uwagi na działalność finansową prowadzoną w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o ich ustanowieniu, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciężącym na niej na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2006/70/WE upłynął w dniu 15 grudnia 2007 r. Tymczasem na dzień wniesienia niniejszej skargi strona pozwana nie przyjęła ciągle wszystkich środków niezbędnych do dokonania transpozycji dyrektywy, a w każdym razie nie powiadomiła Komisji o ich przyjęciu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 214, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Zjednoczone Królestwo) w dniu 14 maja 2009 r. — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs przeciwko Axa UK plc

(Sprawa C-175/09)

(2009/C 153/59)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Strona pozwana: Axa UK plc

Pytania prejudycjalne

- 1) Jakie są cechy zwolnionej usługi, która „skutkuje przelewem środków finansowych oraz wywołuje zmiany w sytuacji prawnej i finansowej”? W szczególności:
 - a) Czy zwolnienie ma zastosowanie do usług, które w przeciwnym razie nie musiałyby być świadczone przez instytucje finansowe, które (i) dokonują obciążenia jednego rachunku, (ii) dokonują odpowiedniego uznania innego rachunku lub (iii) pośredniczą pomiędzy (i) lub (ii)?
 - b) Czy zwolnienie ma zastosowanie do usług, które nie obejmują wykonywania zadań polegających na obciążeniu jednego rachunku i odpowiadającemu uznaniu drugiego rachunku, ale które mogą — w przypadku doprowadzenia do transferu środków pieniężnych — być postrzegane jako przyczyna tego transferu?
- 2) Czy w świetle wyroku w sprawie SDC przedsiębiorca (niebędący bankiem), świadczy usługę objętą zwolnieniem zgodnie z art.13 część B lit. d) pkt 3, gdy zadania, które wykonuje na rzecz swojego klienta
 - 1) obejmują pobieranie, przetwarzanie, a następnie wypłacanie kwot pieniężnych należnych klientowi od osoby trzeciej, a w szczególności zadania polegające na:
 - a) przekazywaniu informacji bankowi osoby trzeciej wnioskującemu o dokonanie płatności z rachunku bankowego osoby trzeciej na rachunek przedsiębiorcy, na podstawie stałego zlecenia udzielonego przez tę osobę trzecią bankowi (zgodnie z systemem „Direct Debit”), a następnie, jeśli bank zrealizuje taką płatność,
 - b) wydaniu bankowi polecenia przelewu środków pieniężnych z jego rachunku na rachunek bankowy klienta
 - ale 2) nie obejmują zadań a) obciążenia jednego rachunku bankowego b) odpowiadającego mu uznania drugiego rachunku bankowego lub c) pośrednictwa pomiędzy a) i b)?
- 3) Czy odpowiedź na pytanie drugie (powyżej) ulegnie zmianie, jeśli usługa opisana w tym pytaniu jest świadczona poprzez przekazywanie informacji do systemu elektronicznego, który następnie automatycznie łączy się z odpowiednim bankiem, nawet jeśli przekazanie informacji nie zawsze musi skutkować realizacją przelewu (np. z uwagi na to, że osoba trzecia odwołała autoryzację udzieloną bankowi lub nie posiada wystarczającej ilości środków na swoim rachunku)?